

ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ ΜΠΑΤΑΡΙΑ ΤΟΥΣ

RESPECT
EXISTENCE
OR
EXPECT
RESISTANCE

ΔΩΣΤΕ ΤΡΟΠΟ
ΣΤΗΝ ΟΡΓΗ

ΟΡΓΗ ΣΚΑΤΑ
ΚΕΡΝΑΚΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Σ ΠΕΡΝΟΥΝ ΒΙΑ
ΘΕΡΙΖΟΥΝ ΣΙΩΠΗ?

ΤΟ ΧΡΕΟΣ
ΓΙΑΦΕΡΝΕΤΑΙ
ΣΤΑ ΟΛΟΦΑΡΜΑΤΑ
ΟΙ ΣΠΟΧΜΕΣ
ΠΕΘΑΙΝΟΥΝ
ΟΤΑΝ ΜΙΛΟΥΝ
ΤΗ ΓΛΩΣΣΑ
ΤΟΥ
ΕΜΠΟΡΕΜΑΤΟΣ

ΠΟΛΕΜΑ
ΣΟΥ ΠΙΝΟΥΝ
ΤΟ ΑΙΜΑ

ΤΑ ΚΡΑΤΗ
ΕΙΝΑΙ ΟΙ
ΜΟΝΟΙ
ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Η ΖΩΗ ΠΡΟΣΕΡΕΙ
Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΦΥΛΑΚΗ
ΑΜΕΤΡΙΑ

15
NOV
2012

τεύχος 01
μάρτιος
2012

Κάθε **Δευτέρα** στις **19:30** συνέλευση της Κατάληψης

όλη την εβδομάδα **αυτοοργανωμένα μαθήματα**
τα απογεύματα

Στα μαθήματα που (αυτο)οργανώνονται στην κατάληψη Παπουτσάδικο, ο καθένας/μία είναι ελεύθερος/η να μοιραστεί οποιαδήποτε γνώση ή δεξιότητα. Προς το παρόν γίνονται μαθήματα Αγγλικών, Ισπανικών, Η/Υ & internet, Photoshop, υπάρχει εικαστική και θεατρική ομάδα, και σύντομα θα προστεθούν κι άλλα.

Κάθε **Πέμπτη** στις **19:00**
αυτοδιαχειριζόμενο καφενείο

κόντρα στον εμπορευματοποιημένο τρόπο κοινωνικής επαφής, βρισκόμαστε και επικοινωνούμε, παρέα με ένα καφέ (ή ένα τσίπουρο), τσιμπώντας κάνα μεζέ και ακούγοντας μουσική

Κάθε **Σάββατο** μεσημέρι **αυτοοργανωμένο μαγειρείο**

ενάντια σε κάθε μορφή φιλανθρωπίας, ισότιμα και χωρίς αντίτιμο, βασιζόμενοι στην ελεύθερη συνεισφορά (των λαϊκατζήδων αλλά και του καθενός/καθεμιάς) σε τρόφιμα ή προσωπική εργασία, ξεκινάμε το μαγείρεμα γύρω στις 11:00 και στρώνουμε τραπέζι γύρω στις 13:00

Κάθε **Κυριακή** στις **18:00** συνέλευση του ιντερνετικού
ραδιοφωνικού σταθμού ραδιοφράγματα

το ραδιόφωνο ραδιοφράγματα είναι μια συλλογική προσπάθεια που στεγάζεται στο Παπουτσάδικο από τον Σεπτέμβριο
www.radiofragmata.espivblogs.net

**εγχειρήματα &
δραστηριότητες
που στεγάζονται
στο
ΠΑΠΟΥΤΣΑΔΙΚΟ**

Το **blog** είναι ένα έντυπο της Κατάληψης Παπουτσάδικο, που πραγματεύεται ζητήματα - τοπικά ή όχι - που απασχολούν τους ανθρώπους της κατάληψης. Όλο το έντυπο, από το στήσιμο μέχρι τα θέματα και τα κείμενα, βγαίνει συλλογικά, μέσα από τη συνέλευση της κατάληψης.

Το έντυπο που κρατάς στα χέρια σου, δεν είναι τζάμπα - διατίθεται όμως ελεύθερα και χωρίς αντίτιμο - ούτε είναι διαφημιστικό. Εχθρεύεται τον κόσμο του εμπορεύματος, και δεν έχει καμία σχέση με κόμματα, ΜΚΟ, διαφημιστές, και λοιπά παράσιτα που μας τρώνε τη ζωή.

Αυτά προς το παρόν.
Θα τα ξαναπούμε...

Το Παπουτσάδικο είναι ανοιχτό κάθε απόγευμα. Στην κατάληψη υπάρχει έντυπο υλικό και μπροσούρες, λειτουργεί δανειστική βιβλιοθήκη και χαριστικό παζάρι, ενώ ανά διαστήματα πραγματοποιούνται προβολές. Επίσης, ο χώρος χρησιμοποιείται από διάφορες ομάδες για συνελεύσεις, μετά από συνεννόηση με την διαχειριστική συνέλευση της κατάληψης. Περισσότερες λεπτομέρειες για τις δραστηριότητες και τις εκδηλώσεις αναρτώνται στο blog της κατάληψης.

www.papoutsadiko.espivblogs.net

email: katalipsipapoutsadiko@gmail.com

αυτοοργανωμένα μαθήματα

Στην σύγχρονη - δυτικού τύπου - κοινωνία, η διάδοση της «γνώσης» είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με το εκπαιδευτικό σύστημα και την εκάστοτε εξουσία, που αποφασίζει για τη δομή και τη λειτουργία του. Ως μια καλοστημένη κρεατομηχανή, το σύστημα αυτό αποτελεί (και αποτελούσε πάντα) ένα από τα πιο ισχυρά εξουσιαστικά εργαλεία χειραγώγησης και καταστολής του παιδικού και νεανικού νου. Αποκλειστικός σκοπός του είναι να καταπνίγει η δημιουργικότητα, η φαντασία, η έμφυτη αμφισβήτηση, και να γαλουχηθούν πειθήνιοι και αποχαυνωμένοι μελλοντικοί ενήλικες. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, οι απελπισμένες προσπάθειες ορισμένων δασκάλων να παρέχουν ψήγματα ανεξάρτητης γνώσης και εργαλείων κριτικής σκέψης στα παιδιά, δεν μπορούν παρά να πέσουν στο κενό, αν δεν συνοδεύονται από την προσωπική επιθυμία του καθενός/καθεμίας για αυτομόρφωση.

Ωστόσο, ενώ η πρόσβαση στην πληροφορία είναι πολύ πιο εύκολη σήμερα, η αυτομόρφωση παραμένει ένα αντικείμενο που απαιτεί προσπάθεια πέρα από ένα απλό «γκουγκλάρισμα». Σε μια εποχή που όλα γύρω μας αποτελούν ένα παζλ δεδομένων, δεν πρέπει να συγχέουμε την πληροφορία με την γνώση. Η πληροφορία ως αποσπασματικό στοιχείο, δεν μπορεί να αποτελέσει εργαλείο για κανενός είδους χρησιμότητα, αν δεν ενσωματωθεί σε μια διαδικασία συνδυαστικής, συνθετικής και αναλυτικής σκέψης και έρευνας, και συνεπώς να μετουσιωθεί σε κερτημένο, σε γνώση. Η γνώση, έχει τη δυνατότητα να μετατρέπεται σε ένα πανίσχυρο όπλο της συνολικής κριτικής στο υπάρχον. Εκείνοι που θα καταφέρουν τελικά να το αμφισβητήσουν, δεν είναι εκείνοι που θα συγκεντρώσουν την περισσότερη γνώση, αλλά αυτοί που θα χτίσουν, μέσα από την διαδικασία απόκτησης και διάδοσής της, σχέσεις αλληλεγγύης και δράσης. Είναι αυτοί, που πρακτικά θα την διαχωρίσουν από το καθεστώς ηγεμονίας που αυτή υποτάσσεται, θα επαναδιαπραγματευτούν την αξία της, και θα την οικειοποιηθούν.

Αυτή η διαδικασία απαγκίστρωσης της γνώσης από τον εξουσιαστικό ιστό, είναι μια ευθύνη που ανήκει αποκλειστικά σε εμάς. Στον καθένα/καθεμία ξεχωριστά, αλλά και σε όλους μαζί, συλλογικά. Η ατομική αυτομόρφωση είναι απαραίτητη και η σημασία της αδιαμφισβήτητη, όμως οι αντικειμενικοί περιορισμοί του χρόνου, της πρόσβασης στην πληροφορία, της προσωπικής οπτικής γωνίας, μπορούν να παρακαμφθούν μόνο μέσω της συλλογικής διαδικασίας ανταλλαγής απόψεων και γνώσεων. Ταυτόχρονα, η ισότιμη συμμετοχή στην ανταλλαγή αυτή, μπορεί να εξασφαλίσει

την ουσιαστική κατάκτηση της γνώσης – μέσω της επεξεργασίας διαφορετικών απόψεων και πρακτικών, και συνεπώς να αποτρέψει την ανώφελη διάδοση απλών πληροφοριών.

Για εμάς, η διαδικασία οικειοποίησης της γνώσης, αποτελεί μια διαδικασία απελευθέρωσης. Από την πιο μικρή «μάχη» αποδέσμευσης της γνώσης από τα σχολικά ή «εγκεκριμένα / προτεινόμενα» βιβλία, μέχρι την δημιουργία διαφορετικών δομών διάδοσής της, η διαδικασία αυτή μας δίνει τη δυνατότητα να αμφισβητούμε, να κρίνουμε, και να διαμορφώνουμε νέες προτάσεις και προοπτικές. Χτίζοντας λοιπόν σχέσεις αλληλεγγύης, ελευθερίας και ισότητας, αρνούμαστε τους ρόλους του δασκάλου και του μαθητή, και επιδιώκουμε όχι μόνο να μοιραστούμε γνώσεις που ήδη κατέχουμε, αλλά και να ανακαλύψουμε νέες, ώστε να εμπλουτίσουμε τόσο τα προσωπικά, όσο και τα συλλογικά νοητικά (και δεξιοτεχνικά) μας οπλοστάσια.

Στα μαθήματα που (αυτο)οργανώνονται στην κατάληψη Παπουτσάδικο, ο καθένας / καθεμία είναι ελεύθερος/η να μοιραστεί οποιαδήποτε γνώση ή δεξιοτέχνη. Κινούμαστε με την γλυκιά περιέργεια που συντροφεύει τα παιδιά στα πρώτα τους βήματα, εγείρουμε την ευρηματικότητα και την φαντασία μας, κάνοντας αυτούς τους κύκλους μαθημάτων ένα παιχνίδι συνδιαμόρφωσης και μοιράσματος. Εναντία σε οτιδήποτε συνδέει τη γνώση με την εμπορευματική διαδικασία. Μακριά από ανταγωνισμούς και ειδήμονες, ευελπιστούμε να διδάξουμε και να διδαχτούμε, καθώς η σχέση μαθητή-δασκάλου για εμάς είναι αμφίδρομη.

(για περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με το πρόγραμμα και τα μαθήματα, καθημερινά μετά τις 7 στην κατάληψη ή στο email)

πρόγραμμα μαθημάτων

θεατρική ομάδα δήλωση συμμετοχών
κάθε Δευτέρα στις 19:00

αγγλικά Τρίτες στις 18:00

Η/Υ & internet Τετάρτες στις 16:30

ισπανικά Τετάρτες στις 18:00

αφίσα & photoshop Κυριακές στις 16:00

σχέδιο & ζωγραφική δήλωση συμμετοχών
κάθε Κυριακή στις 15:30

Από την ταπείνωση στην εξέγερση

Στις 12/2/2012 ένα ακόμα μνημόνιο «σφαγή» υπερψηφίστηκε, υποθηκεύοντας το μέλλον πολλών γενεών. Από σήμερα τίποτε δεν θα είναι το ίδιο, καθώς χάθηκαν πια και τα βασικά που προφασίζεται ότι παρέχει η δημοκρατία, και τα οποία είχαν κατακτηθεί μέσα από αγώνες δεκαετιών. Μισθοί, συντάξεις, υγεία, παιδεία και οι υποτυπώδεις άλλες κοινωνικές παροχές, ΤΕΛΟΣ. Οι μάσκες έπεσαν και ο καλυμμένος καπιταλισμός που μέχρι τώρα δήθεν «έδινε ευκαιρίες», δείχνει επιτέλους τις προθέσεις του, και γίνεται όλο και πιο άγριος και προκλητικός για την συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας. Αν και το προσωπείο του καπιταλισμού έπεσε, με θράσος εξακολουθεί να υπόσχεται στους υπηκόους του την «ενημερία», προτάσσοντας σαν λύσεις και απαραίτητες προϋποθέσεις, την εθνική ενότητα και την κοινωνική συναίνεση. Στην πραγματικότητα, ζούμε πλέον εικόνες από το μέλλον, το οποίο η κυριαρχία βίαια επιβάλλει, χωρίς ψήγματα κοινωνικής συναίνεσης. Εκτός όμως από το μέλλον που μας ετοιμάζουν αφεντικά και κράτος, υπάρχει και ένα άλλο μέλλον που τους επιφυλάσσουμε εμείς, και αυτό είναι ο δρόμος της εξέγερσης και της ανυπακοής.

Το μνημόνιο μπορεί να ψηφίστηκε - κανείς δεν πίστευε ότι δεν θα ψηφιζόταν, παρόλα αυτά η κοινωνία ήταν εκεί, στο δρόμο... Η μεγαλειώδης πορεία με τους εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές, που για πολλές ώρες κατέκλυσαν το κέντρο, έδωσε το ηχηρό μήνυμα ότι τίποτε δεν τελείωσε, όλα τώρα αρχίζουν. Άνθρωποι όλων των ηλικιών δήλωσαν με την στάση τους αποφασισμένοι να παραμείνουν στους δρόμους, παρά τους δεκάδες τραυματισμούς, παρά τον χημικό πόλεμο. Το πλήθος δεν τρομοκρατήθηκε από την καταστολή, δεν οπισθοχωρούσε άτακτα όταν οι μπάτσοι έριχναν τόνους χημικών, αντίθετα έφευγε και επέστρεφε συντεταγμένα, φωνάζοντας συνθήματα. Χιλιάδες κόσμος παρέμεινε στο δρόμο, και σιωπηλά ή ενεργά συμμετείχε στο γκρέμισμα των συμβόλων της κυριαρχίας, δείχνοντας να κατανοεί την ταξική αντιβία. Ο κόσμος επικροτούσε την στοχευμένη οργή κατά των «ναών» του καπιταλισμού (τράπεζες, αλυσίδες καταστημάτων, πολυκαταστήματα, εκκλησιαστικά είδη, ενεχυροδανειστήρια), μια οργή που ίσως για πρώτη φορά διοχετεύτηκε με τόσο ξεκάθαρο προσανατολισμό. Το δεδομένο αυτό από μόνο του, δεν μπορεί να επιφέρει γενικευμένα συμπεράσματα, ωστόσο η ταξική πάλη είναι γεγονός. Κάποιοι άρχισαν να νιώθουν και τα καταλαβαίνουν την ταξική τους θέση αλλά και τον πραγματικό εχθρό, αποδεικνύοντας έμπρακτα ότι στο δρόμο γεννιούνται συνειδήσεις.

Ευχάριστη έκπληξη αποτέλεσε και η στάση όλης της θεσμικής αριστεράς (παρά τις ανακοινώσεις-καταδίκες της επόμενης μέρας και παρά τις διαφορετικές κομματικές εντολές την στιγμή των γεγονότων), παρά τις διαφορετικές κομματικές εντολές την στιγμή των γεγονότων), που παρέμεινε στους δρόμους για ώρες, μην επιτρέποντας έτσι στις δυνάμεις καταστολής να σπάσουν εύκολα το εξεγερσιακό μέτωπο. Παρόλα αυτά, για ακόμη μία φορά τα τελευταία χρόνια, υπήρξε όργιο καταστολής, καθώς οι μπάτσοι αιματοκύλησαν την πορεία στέλνοντας στα νοσοκομεία δεκάδες διαδηλωτές, μερικούς από αυτούς σοβαρά τραυματισμένους, που αντιμετώπισαν κίνδυνο για τη ζωή τους ή για μόνιμες σωματικές βλάβες, ενώ εκατοντάδες ήταν και τα λιποθυμικά επεισόδια εξαιτίας των χημικών, που αντιμετώπιστηκαν επιτόπου. Οι συλλήψεις έφτασαν τις 79 (εκ των οποίων οι 23 έγιναν κατά την απόπειρα κατάληψης του δημαρχείου Αθηνών), ενώ τις επόμενες ημέρες, προς τέρψιν δημοσιεύτηκαν οι φωτογραφίες των προφυλακισθέντων, χαφιεδισμού. Άλλωστε, η προσπάθεια για δημιουργία

κλίματος τρομοκρατίας και συκοφάντησης των αγωνιστών ήταν συντονισμένη, και είχε ξεκινήσει από το πρωί της Κυριακής, με προληπτικές προσαγωγές - απαγωγές αγωνιστών από τα σπίτια τους.

Και ενώ οι δρόμοι είχαν μετατραπεί σε πεδία μάχης, στο κοινοβούλιο εκτυλισσόταν - σε ζωντανή μετάδοση - μια κωμωδία άνευ προηγουμένου, με υποτιθέμενες ανταρσίες και διαγραφές και στα τρία κόμματα που απαρτίζουν την κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας. Σε αυτό το θέατρο του παραλόγου της κυνοβουλευτικής δημοκρατίας συμμετείχαν φυσικά τα ΜΜΕ, που ακολουθώντας πιστά τις προσαγωγές των αφεντικών τους έπαιξαν άψογα τον εντεταλμένο ρόλο τους, δείχνοντας το σχεδόν άδειο Σύνταγμα και αποφεύγοντας εικόνες από τους πλημμυρισμένους δρόμους όλου του κέντρου της πόλης, υποτιμώντας τους διαδηλωτές τόσο αριθμητικά - μιλώντας για λίγες χιλιάδες, όσο και ουσιαστικά - λοιδορώντας τις εξεγερσιακές τους διαθέσεις και βαφτίζοντάς τους παρακρατικούς και μαφιόζους (βλέπε «μαρτυρίες») για εκβιασμούς των ιδιοκτητών για να μην καούν οι επιχειρήσεις τους). Η συνηθισμένη τους πρακτική να εστιάζουν στις υλικές ζημιές και να χύνουν κροκοδείλια δάκρυα για νεοκλασικά κτίρια που δεν «σεβάστηκαν» οι διαδηλωτές εφαρμόστηκε και αυτή τη φορά, τη στιγμή που με τα μέτρα που παίρνονται παίζονται ανθρώπινες ζωές, ολόκληρες περιοχές (π.χ. Κερατέα, Λιόσια) υποβαθμίζονται, επιχειρήσεις κλείνουν σε μια νύχτα κι εργαζόμενοι πετιούνται στο δρόμο, κτήρια εγκαταλείπονται ή κατεδαφίζονται για να γίνουν πολυκατοικίες και ανθρώπινες ζωές υποθηκεύονται, όλα αυτά προς όφελος κράτους και κεφαλαίου. Τα δάκρυα και ο πόνος τους για τα νεοκλασικά κτήρια δεν μας αγγίζουν, από τη στιγμή που σε αυτά στεγάζονται τράπεζες και πολυκαταστήματα... πόσο μάλλον όταν έξω από τις πόρτες τους τα βράδια συνωστίζονται άστεγοι. Όσο για τον πρόεδρο του εμπορικού συλλόγου Αθηνών που θεώρησε τα επεισόδια «επίθεση ενάντια στον πολιτισμό» να του υπενθυμίσουμε ότι πολιτισμός δεν είναι τα ντουβάρια, αλλά να ζεις με αξιοπρέπεια και όχι απλά να επιβιώνεις, κι αυτό με περισσή δυσκολία...

Η νύχτα της Κυριακής, το βράδυ που ψηφίστηκαν τα νέα μέτρα, σήμανε το τέλος της προηγούμενης μας ζωής. Μπορεί να υποθηκεύτηκε το μέλλον μας, αλλά ο κάθε αγώνας, η κάθε μάχη αποτελεί μια παρακαταθήκη για την συλλογική μνήμη, και ως τέτοια, η νύχτα της Κυριακής - που πολλές στιγμές έγινε «μέρα» - έβαλε ένα μικρό λιθαράκι στο αγώνα ενάντια στον καπιταλισμό και κάθε είδους κυριαρχία. Αυτή η νύχτα, απέδειξε σε πρακτικό επίπεδο, ότι η διάχυση του κόσμου στους δρόμους της πόλης (ή κατ' επέκταση στις γειτονίες) ενισχύει τη δύναμή του και μεταφέρει το «παιχνίδι» στο δικό του γήπεδο, σε αντίθεση με τη συγκέντρωσή του σε μια και μόνο τοποθεσία (όπως το Σύνταγμα) όπου περιορίζεται σημαντικά η δράση του. Από τον Δεκέμβρη του 2008 μέχρι σήμερα πολλά έχουν αλλάξει. Αυτοοργάνωση, καταλήψεις, συνελεύσεις γειτονιών, συλλογικά εγχειρήματα ξεπηδούν παντού, σηματοδοτώντας μια νέα εποχή εξεγερσιακής διάθεσης. Και αν γι αυτούς είμαστε καθάρματα, ή πλέμπα, όπως δήλωσε ο Σαμαράς κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση του Σαρκοζύ μιλώντας το 2005 για τους εξεγερμένους των γαλλικών προαστίων, να ξέρουν ότι δεν πρόκειται να αφήσουμε τίποτα όρθιο από τον κόσμο τους αλλά θα κτίσουμε από την αρχή ένα δικό μας κόσμο βασισμένο στην αλληλεγγύη, στην αντίσταση και στην αξιοπρέπεια!!!

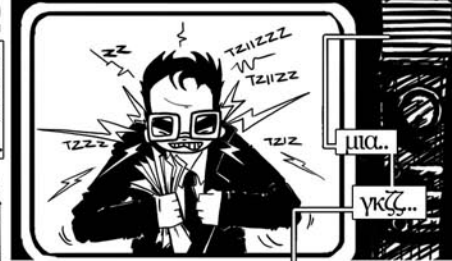
ΕΞΕΓΕΡΣΕΙΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΟΛΙΚΗ ΡΗΞΗ ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΩΝ

"Εγώ είμαι ο γκρεμιστής γιατί είμαι εγώ κι ο χριστός. Και θέλει και το γκρέμισμα νου και καρδιά και χέρι. Στου μίσους τα μεσάνυχτα τρέμει ενός πόθου αστέρι"

ΒΛΕΠΩ ΤΗ ΒΙΑΡΑ ΥΠΑΡΧΩ

αυτά ήταν τα νέα της ημέρας που πέρασε,

πριν συνεχίσουμε με το επόμενο πρόγραμμα έχω να κάνω...

μπα...

γκζζ...

σημαντική

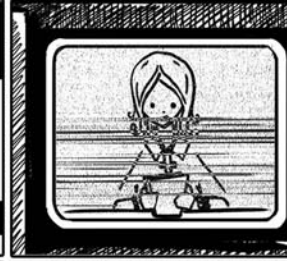
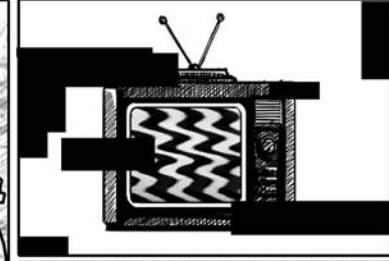
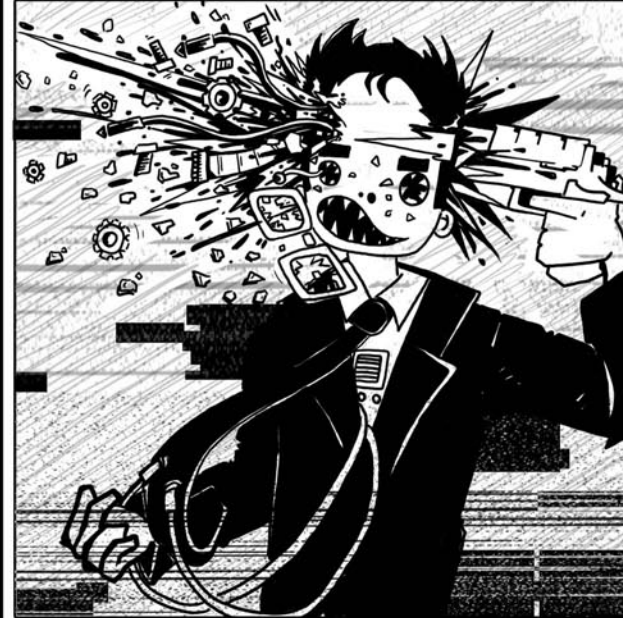
γκζζ...

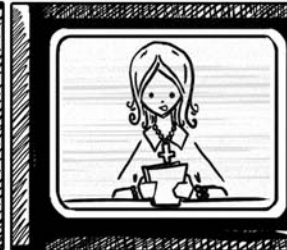
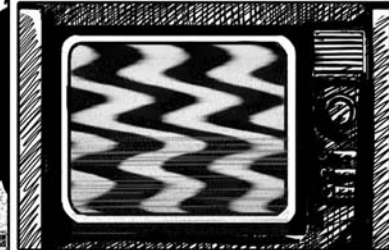
ΔΗΛΩΣΗ.

ΕΙΣΤΕ ΘΥΜΑΤΑ!

Μας συγχωρείτε για τη μικρή διακοπή του προγράμματός μας...

το τεχνικό λάθος στο λειτουργικό του παρουσιάσή μας υποσχόμαστε να μην ξανασυμβεί πότε στο μέλλον.

Ένα αποχωνωμένο κοινό που τρώει αμάσητα οτι σκατά του σερβιρουν

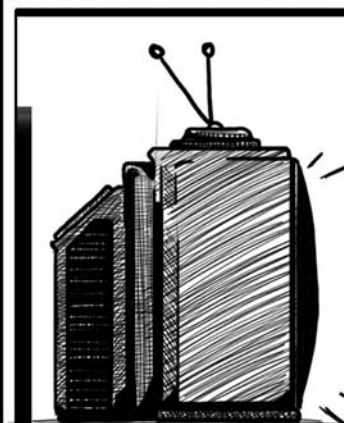
ΧΑ!

ΟΧΙ! Άποψη έχω μόνο εγώ ζώα.

Αλλά τέρμα οι μαλακίες
Ως εδώ!!!
Σας βαρέθηκα.

Ηλίθιοι..... Είστε πολύ εύκολος στόχος πια.

Και τώρα θα συνεχίσουμε τη ροή του προγράμματός μας με την αγαπημένη σας σειρά <<Η ζωή που δε θα ζήσεις ποτέ>>.

Από εμάς, να έχετε ένα ήσυχο βράδυ γεμάτο τάξη, ασφάλεια και φρονικά το αγαπημένο σας τηλεοπτικό πρόγραμμα, απολαμβάνοντας το σωληνάκι από τον αναπαικτικό καναλιέ σας.

Αρχίζει.

Ναι

Κολαστήριο, τόπος μαρτυρίου, στοίβασμα ψυχών...

...αυτοί είναι μερικοί χαρακτηρισμοί για το στρατόπεδο Χαϊδαρίου.

Εκεί οι ναζί φυλάκιζαν τους κομμουνιστές και με κάθε αφορμή τάζαν το ματωμένο στόμα της μηχανής του Ράιχ με τις σάρκες των αγωνιστών...

Το «Μπλοκ 15» ήταν το φόβητρο για τους πολίτες, τους κατακτημένους που διψούσαν για ελευθερία. Αλλά όσο φυλάκιζαν αγωνιστές οι ναζί, τόσο περισσότεροι στρατολογούνταν στον αγώνα ... ακόμη και μικρά παιδιά βοηθούσαν. Από αφηγήσεις ανθρώπων που κατάφεραν να επιζήσουν, γνωρίζουμε για την υποδειγματική οργάνωση και την προσπάθεια να κρατούν το ηθικό τους υψηλό. Διευθετούσαν μόνοι τις ανάγκες τους. Σίτιση, καθαριότητα, αλλά και ψυχαγωγία!

Για την ιστορία πρέπει να αναφέρουμε, ότι το αρχικό κολαστήριο των κομμουνιστών ήταν στην Ακροναυπλία, (το Μπούρτζι). Οι κρατούμενοι της Ακροναυπλίας, μαζί με άλλους πολλούς, μεταφέρθηκαν κάτω από ακόμα σκληρότερη επιτήρηση και βασανιστήρια στο Μπλοκ 15, στρατόπεδο Χαϊδαρίου.

Οι κρατούμενοι του «Μπλοκ 15» δεν ήταν οργανωτικοί μόνο μέσα στη φυλακή, αλλά έβρισκαν τρόπους να επικοινωνήσουν και με τον έξω κόσμο. Κάποιοι από τους φυλακισμένους, υποχρεώνονταν να συνοδεύουν τους Ναζί στα ψώνια για τα μαγειρεία. Αυτοί οι κρατούμενοι μετέφεραν μηνύματα γραμμένα με αίμα πάνω σε κομματάκια υφάσματος και τα άφηναν στα παντοπωλεία που ψώνιζαν. Οι παντοπώλες έβαζαν μέσα στα σακούλια με τα τρόφιμα (ρύζια, ζάχαρη, φασόλια) αποκόμματα εφημερίδων που αφορούσαν τους φυλακισμένους. Έτσι μάθαιναν οι κρατούμενοι πόσοι ναζί έχουν σκοτωθεί από την αντίσταση και πόσοι από τους ίδιους, του «Μπλοκ 15», θα πήγαιναν την επόμενη μέρα για εκτέλεση. Έτσι λοιπόν, κάθε παραμονή εκτέλεσης όλοι τους ήταν υποψήφιοι. Δεν ήξεραν ποιους θα διάλεγαν οι ναζί... το βράδυ της παραμονής της εκτέλεσης τραγουδούσαν, συζητούσαν, αγκαλιάζονταν και εύχονταν ο ένας στον άλλο «καλό ταξίδι»...

Αν κάποιος κρατούμενος γνώριζε γερμανικά, γινόταν ομαδάρχης και βοηθούσε στην επικοινωνία μεταξύ κρατουμένων και Ναζί. Ένας γερμανομαθής ήταν και ο Ναπολέων Σουκατζίδης. Ένα πρωί, οι Ναζί διάβασαν έναν κατάλογο διακοσίων κρατουμένων που θα εκτελούνταν, σε αντίποινα για τον θάνατο σε συμπλοκή με αντάρτες ενός Γερμανού Ναζί, στρατηγού στους Μολάους της Λακωνίας. Ανάμεσα στα ονόματα ήταν και το όνομα του Σουκατζίδη. Ο αξιωματικός τον εξείρεσε επειδή του ήταν χρήσιμος λόγω της γλώσσας. Τότε ο Σουκατζίδης ζήτησε να μην μπει άλλος αγωνιστής στη θέση του και να εκτελεστούν 199. Ο αξιωματικός δεν το δέχτηκε και τότε ο Σουκατζίδης του είπε ότι δεν έχει άλλη επιλογή και εκτελέστηκε μαζί με τους 199 συντρόφους του.

Από το Χαϊδάρι είχαμε τρεις φυλακισμένους στο «Μπλοκ 15». Τον Γρηγόρη Τσακλαμά που κατάφερε και δραπέτευσε. Τον Κώστα Χατζηγεωργίου που εκτελέστηκε στις 23 Μαΐου και θάφτηκε σε κοινό τάφο με άλλους αγωνιστές στη Νιτσώνα. Ο Χατζηγεωργίου όταν μεταφερόταν με το καμιόνι για να πάει για εκτέλεση, περνώντας από τη γειτονιά του (Αγωνιστών Στρατοπέδου Χαϊδαρίου γωνία με Πλαστήρα) πέταξε μια φωτογραφία του ανεπιού του, όπου πίσω έγραφε: «Εγώ πάω για εκτέλεση. Το παιδί να το βγάλετε Κώστα»...

Και ο τρίτος ήταν ο Δημήτρης Βελέντζας, τον οποίο οι Ναζί πίστεψαν ότι τρελάθηκε, γιατί συστηματικά και χωρίς διακοπή περπατούσε σαν πιγκουίνος. Έτσι τον πέταξαν έξω από το στρατόπεδο. Το εντυπωσιακό είναι ότι στο φόβο να μην τον παρακολουθούν οι Ναζί, καθώς έφευγε περπάτησε 2,5 χιλιόμετρα ως το κεντρικό Χαϊδάρι, με το περπάτημα του πιγκουίνου, μέχρι τη στιγμή που αγκάλιασε την οικογένειά του μέσα στο σπίτι του...

(μαρτυρία ενός Χαϊδαριώτη)

Τρέξε μανούλα όσο μπορείς -
τρέξε για να με σώσεις
κι απ' το Χαϊδάρι μάνα μου -
να μ' απελευθερώσεις

Γιατ' είμαι μελλοθάνατος -
και καταδικασμένος
δεκαεφτάχρονο παιδί - σε
σίδερα δεμένο

Απ' την οδό του Σέκερη - με
πάνε στο Χαϊδάρι
κι ώρα την ώρα καρτερό - το
χάρο να με πάρη

Να δης του Χάρου το σπαθί -
μανούλα πώς θα φέρνει
και τη ζωή του καθενός -
μάνα πώς θα την πέρνει

Και σαν με δης μάνα νεκρό -
να πης στις άλλες μάνες
γιατί πονέσανε κι αυτές - με
πίκρες πιο μεγάλες

Πως είδα κάμποσα παιδιά -
στα σίδερα δεμένα
με τη κατάδικη στολή -
αδικοσκοτομένα

“Χαϊδάρι”,
Μάρκος Βαμβακάρης

Μετά τον Δεκέμβρη

Η ιστορία μοιάζει απρόβλεπτη. Γεγονότα δείχνουν παράκαιρα. Άλλες φορές φαίνονται πρόωρα, σαν να έρχονται από το μέλλον. Άλλες φορές πάλι, μοιάζουν να ξυπνούν φαντάσματα του παρελθόντος. Προχωρούν με βηματισμό αλλόκοτο, σαν να οπισθοχωρούν εμπρός. Ο απολογισμός μιας ιστορικής περιόδου έχει νόημα για να διατυπώσει μια πιθανή έκβαση του μέλλοντος. Τουλάχιστον για τα ζητήματα της ταξικής πάλης, ο απολογισμός δεν μπορεί να είναι μια απλή εξιστόρηση των γεγονότων. Είναι αναγκαίος ο προσδιορισμός και ο διαχωρισμός του τυχαίου από το αναγκαίο, των αιτιών και των αποτελεσμάτων, της συνειδητής δράσης από την αυθόρμητη. Πίσω από κάθε γεγονός στην ταξική πάλη υπάρχει η κίνηση κοινωνικών δυνάμεων που διεκδικούν να διεκπεραιώσουν τον ιστορικό τους ρόλο. Στον παρόν κείμενο, γίνεται μια προσπάθεια να ανιχνευθούν οι κινήσεις των τάξεων στα τελευταία τέσσερα χρόνια, ή για να το πούμε διαφορετικά, μετά την εξέγερση του Δεκέμβρη του 2008, τον οποίο θεωρούμε ορόσημο για την ανάπτυξη της πάλης των καταπιεσμένων.

Το φθινόπωρο του 2008, η είδηση της ταυτόχρονης χρεοκοπίας τριών κολοσσών του χρηματοπιστωτικού συστήματος, της Funny Mae, της Freddy Mac και της Loeman Brothers, δημιουργεί παγκόσμιο πανικό και ελεύθερη πώση των χρηματιστηρίων και της αγοράς. Οι τρεις κολοσσοί ήταν το βασικό εργαλείο για την τερατώδη πιστωτική επέκταση στον τομέα των ακινήτων, που γλύτωσε τον καπιταλισμό από την άβυσσο μετά το κραχ του '29. Ολόκληρο το think tank των αστών βλέπει καθαρά ότι δεν πρόκειται για μια κυκλική περαστική κρίση, αλλά ότι ο κόσμος τους κλείνει ένα μεγάλο κύκλο, ξαναφέροντας τον τρόμο του '29 σε ένα πολύ υψηλότερο επίπεδο. Σε λιγότερο από δύο μήνες, τον Δεκέμβρη του '08, ένα φαινομενικά τυχαίο γεγονός, η σφαίρα του μπάτσου που άφησε νεκρό τον Αλέξη Γρηγορόπουλο, προκαλεί την μεγαλύτερη εξέγερση από τον Νοέμβρη του '73. Η ένταση της εξέγερσης συνταράσσει τον κόσμο, από την Κίνα μέχρι την Αμερική. Είναι καταρχήν ένα διεθνές και όχι ένα εθνικό γεγονός και έκτοτε καταγράφεται σαν ορόσημο στην παγκόσμια ταξική πάλη.

Μεγάλα γεγονότα ακολούθησαν τον Δεκέμβρη. Τεράστιες μάζες καταπιεσμένων, εκατοντάδες χιλιάδες, πλημμύρισαν την Αθήνα στις γενικές απεργίες της ΓΣΕΕ. Η δυναμική τους ξεπερνούσε την συνδικαλιστική γραφειοκρατία, βάζοντας έστω και ασυνείδητα, ζήτημα ανατροπής. Η αναφορά στην εξέγερση του Δεκέμβρη είναι παραπάνω από προφανής.

Καταλήψεις δημόσιων χώρων, διαδικασίες βάσης, κινήματα από τα κάτω, είναι στην ημερήσια διάταξη. Ο εγκλωβισμός όμως τεσσάρων ανθρώπων στο φλεγόμενο κτήριο της Marfin, λειτουργεί ανασταλτικά για το κίνημα, που τελικά υποχωρεί, δίνοντας την θέση του στους «αγανακτισμένους».

Ξεκινώντας από την πλατεία Del Sol και το Σύνταγμα, ο κόσμος πλημμυρίζει όλες τις Ευρωπαϊκές πλατείες ταυτόχρονα, με αξιοθαύμαστο συντονισμό. Η έμπνευση και η οργάνωση των «αγανακτισμένων», είναι στα πρότυπα της πλατείας Ταχρίρ και της Αιγυπτιακής εξέγερσης. Η σκιά της Αραβικής επανάστασης, που ξεσπά ταυτόχρονα με το κίνημα των «αγανακτισμένων», πέφτει βαριά στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο. Η υλική βάση που βάζει σε κίνηση ολόκληρα κοινωνικά στρώματα ακίνητα μέχρι χθες, είναι το βάθεμα της κρίσης. Η χρεοκοπία χτυπά ήδη την πόρτα της Ελλάδας. Όμως το τεράστιο αλλά ετερογενές και πολύχρωμο πλήθος που γεμίζει την πλατεία Συντάγματος, είναι αδύνατο να εκφράσει μια καθαρή ταξική γραμμή. Το πρόγραμμα του κινήματος των αγανακτισμένων είναι το πρόγραμμα της μικροαστικής τάξης. Άμεση Δημοκρατία! Καλύτερη Δημοκρατία! Προτείνεται μια βελούδινη, ειρηνική ή ροζ εξέγερση για την μετάβαση σε ένα ακαθόριστο μέλλον.

Από την πλατεία Συντάγματος δίνεται το έναυσμα για την δημιουργία δεκάδων λαϊκών συνελεύσεων σε συνοικίες και γειτονιές. Άνθρωποι, μέχρι χθες ανενεργοί, κινητοποιούνται με πρωτότυπο και δημιουργικό τρόπο, για τις πιο απροσδόκητες αιτίες. Κοινές δράσεις και επιτροπές ενάντια στα χαράτσια, επιτροπές αλληλεγγύης σε απεργιακούς αγώνες στήνονται από την μια στιγμή στην άλλη. Όμως την ίδια στιγμή, η ταξική ανομοιογένεια λειτουργεί ανασταλτικά και διαλυτικά. Η δράση για τα χαράτσια στην κατοικία δεν μπορεί να αγγίξει τα προβλήματα των αστέγων και του αποκλεισμού, που γιγαντώνονται. Δεν μπορεί να αγγίξει το κλείσιμο εκατοντάδων εργοστασίων και τα χιλιάδες

λουκέτα επιχειρήσεων που πετάνε στην ανεργία ολόκληρα κοινωνικά στρώματα και κυρίως εργάτες. Η βίαιη καταστολή της πλατείας Συντάγματος από το κράτος, διέλυσε ταυτόχρονα τις αυταπάτες από ένα μεγάλο κομμάτι των λαϊκών συνελεύσεων.

Όμως δεν κατάφερε να νικήσει το κίνημα. Αντίθετα, το βάθεμα της κρίσης προκαλεί όλο και μεγαλύτερους κοινωνικούς σπασμούς. Το κίνημα επιστρέφει με την 48ωρη του Οκτώβρη που γκρέμισε την έτσι κι αλλιώς σαθρή κυβέρνηση Παπανδρέου. Αυτή την φορά το κέντρο της ταξικής πάλης, έχει μετατοπιστεί και πάλι. Τα πανό των εργατικών οργανώσεων, των συνδικάτων και των συλλογικοτήτων που ήταν εξόριστα μέχρι χθες, επιστρέφουν στο Σύνταγμα. Η κρατική καταστολή δεν αρκεί για να σταματήσει το μίσος των καταπιεσμένων. Οι κουστουμάτοι αστοί υποκλίνονται στα ξυράφια των φασιστών και τους καλούν στην κυβέρνηση για να σωθούν.

Σίγουρα ζούμε σε ενδιαφέροντες καιρούς. Στο σταυροδρόμι των διεθνών οικονομικών και κοινωνικών αντιφάσεων. Στο σταυροδρόμι του χρεοκοπημένου Βορρά, της πλατείας Del Sol με την συνεχώς δονούμενη από τις εργατικές εξεγέρσεις βόρεια Αφρική και την πλατεία Ταχρίρ. Στο σταυροδρόμι που πάντα σιγοκαίει η φωτιά του Δεκέμβρη, κρατώντας ζωντανό το προμήνυμα του μέλλοντος.

MERRY CRISIS
AND A HAPPY NEW FEAR

Καλώς ήρθατε στο θέατρο, στο θέατρο του παραλόγου...

Στην πιο πετυχημένη παράσταση για τα αφεντικά. Σκηνοθετούν οι τράπεζες. Πρωταγωνιστής ένας τραπεζίτης, με συμπρωταγωνιστές τα 3 κόμματα, απο το πασόκ της «χρυσής μεταπολίτευσης», στη νδ της φιλελεύθερης-λαϊκής δεξιάς, (που καμία ευθύνη δεν φέρει για ότι έχει γίνει- πάντα αντιπολίτευση ήτανε...) στο λάος που «δημοκρατικά πάντα», θέλει να φτιαχτούν νέα στρατόπεδα συγκέντρωσης... Στο ρόλο του κομπάρσου η αθάνατη αριστερά, που για χρόνια παίζει σε βουβή παράσταση. Η παράσταση έχει ξεκινήσει και παίζεται καθημερινά... στις οθόνες και όχι μόνο...

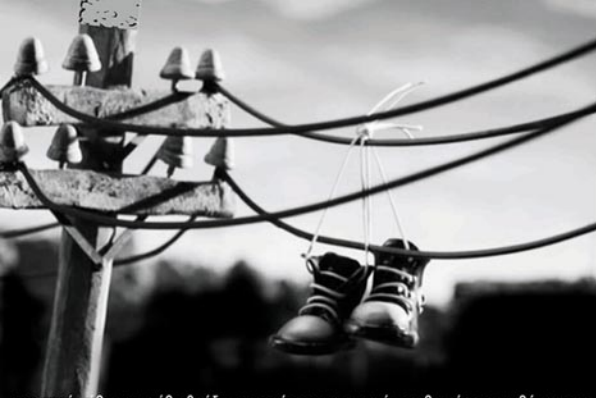
Και αυτό το «όχι μόνο» είναι που μας ενδιαφέρει. Μιλάμε για κυβέρνηση εθνικής ενότητας, με πρωθυπουργό έναν έλληνα τραπεζίτη. Τι πιο ωμό, τι πιο πεντακάθαρο! Η λύση θα έρθει από εκεί που το πρόβλημα δημιουργήθηκε - από τις τράπεζες και τα κόμματα. Σε άψογη συνεργασία μεταξύ τους, δείχνουν το πραγματικό νόημα της εθνικής ενότητας. Και να το πούμε απλά. Οι τράπεζες, τα αφεντικά και το κράτος πρέπει να σωθούν, αυτή είναι η εθνική ενότητα. Για αυτό μας πιπιλίζουν κάθε μέρα το μυαλό, το εθνικό μας συμφερον είναι ο μισθός στα 500 ευρώ, σχολεία αποθήκες παιδιών, δημόσια υγεία τέλος και σύνταξη, ότι περισσεύει από τους μπάτσους και το στρατό. Γιατί πάντα ζηταγε μπάτσους και στρατό η πατρίδα. Και δεν είναι μόνο η δεξιά που φωνάζει για αυτά, η σιωπή της θεσμικής αριστεράς είναι το ίδιο ένοχη, το ίδιο πατριωτική.

Ενώ λοιπόν, η εθνική ενότητα κυριαρχεί, το κακό ξένο ΔΝΤ ήρθε. Και η αριστερά φωνάζει να φύγει το κακό δντ, και να γίνουν εκλογές, συντηρώντας το μύθο της εθνικής ταυτότητας. Και στο μύθο αυτό πατάνε και οι πατριωτικές φωνές απέναντι στους «ξένους». Δηλαδή, οι κακοί γερμανοί, γάλλοι και λοιποί, θέλουν να αγοράσουν την ελλαδίτσα και οι κακοί μετανάστες φταίνε για την κατάσταση. Αυτά έχουν βαλθεί να μας βάλουν στο μυαλό και τα ΜΜΕ, κάνοντας την βρώμικη δουλειά, δηλαδή την κρυφή πολιτική διαχείριση της κρίσης. Πώς το καταφέρνουν αυτό; Δεν είναι και πολύ δύσκολο! Απλά κάνοντας αυτό που κάνουν από πάντα: παραπληροφρώντας συνειδητά. Μέχρι, πως οι εργάτες και τα αφεντικά τα βρήκανε και πως το ΔΝΤ θα τους χαλάσει την συμφωνία, ακούσαμε. Πέρα από αυτό κάνουν και κάτι άλλο. Καθημερινά μας βομβαρδίζουν με ένα σωρό άχρηστους όρους (PSI, spreads κ.ά.) που δεν έχουν καμία σχέση με την καθημερινότητά μας, με σκοπό να μην ασχοληθούμε με τα πραγματικά μας προβλήματα. Συνυπολόγισε και τις δημοσκοπήσεις συμπάθειας σε έναν άγνωστο μέχρι χθές τραπεζίτη. Μπουχτίσαμε εθνική ενότητα ένα πράμα.

Και, ή θα πορευτούμε πίσω της σαν ζώα έτοιμα για σφαγή, ή θα πατήσουμε πάνω της και πάνω σε κάθε τι που την εκφράζει. Ο εχθρός είναι εδώ. Μπάτσοι, φασίστες, αφεντικά και τραπεζίτες θα φάτε τις σόλες μας...

**Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ
ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΑΠΟ ΠΑΝΩ ΜΑΣ**

αφεντικό μπε πως κάθε βράδυ ονειρεύομαι τη στιγμή που θα πάρεις τη θέση τους

συναυλία **σάββατο**
 από το **17**
 παπουτσάδικο **μάρτη**
 για το **20:00**
 παπουτσάδικο

ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
 ουστ
 the18birds
 εύθυμοςθρίνος
 ψυχιατρείο
 psychobums
 sakei&kenshin
 intriga
 812

ΔΙΗΜΕΡΟ
 (pre-βενέ)
 παχνιόττα
 (για μικρούς & μεγάλους)
 χαριστικό παζάρτι
 παραστάση μαριονέτας
 ρεμπέτικο γλέντι
 (παίζουμε
 όλοι μαζί)
 μουσική & τραγουδιάρια
 συλλογική κουζίνα
 (pre-βενέ)
 πάμε
 πλατεία
 απέναντι
 από την
 κατάληψη
18
 κυριακή
12:00
 μάρτη

18 ΗΜΕΡΟΝ
ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΠΑΠΟΥΤΣΑΔΙΚΟΥ

Διαβάκη 20, Χαϊδάρι
 papoutsadiko.espinblogs.net

ΟΜΑΔΕΣ ΠΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ

Στο παπουτσάδικο έχουν δημιουργηθεί τρεις ανοιχτές ομάδες εργασίας που καταπιάνονται με διάφορα θέματα, από την σκοπία του μέσου που η καθεμία έχει επιλέξει. Η ομάδα αυτο-οργανωμένων μαθημάτων οργανώνει τα μαθήματα και εξερευνά την διαδικασία της αυτομόρφωσης και τα ζητήματα που εμπλέκονται με αυτήν. Η ομάδα προβολών ερευνά ζητήματα και θεματικές ενότητες μέσα από - και με αφορμή - ταινίες και ντοκυμαντέρ. Η ομάδα υποτιπλισμού και μετάφρασης επεξεργάζεται οπτικο-ακουστικό και έντυπο υλικό που έχει δημιουργηθεί από ομάδες του εξωτερικού και δεν έχει μεταφραστεί στην ελληνική γλώσσα. Οι δραστηριότητες, οι παρουσιάσεις και οι εκδηλώσεις που οργανώνονται από τις ομάδες, αναρτώνται στο blog της κατάληψης.

